

и дѣтца-та щѣтъ бѣдѣтъ добры; а пакъ и при най-харенъ бащѣ, ако майка-та е лошия, то и дѣтца-та щѣтъ бѣдѣтъ лоши.

За знамениты жены наистинѣ не ся приказва много често, както за великы мъжи. Слушямы само за добры жены и намъ ся чини, че тии като оправяты и подобрѣваты характера на дѣтца-та си, правяты по́добрѣ работѣ, отъ колкото ако да напишяхъ хубавы изображенія или голѣмы книги. „Истина е“ дума де-Местръ, „че жены-ты не сѣ свръшили нѣкои голѣмы работы; тии не сѣ написали нито Илиады, нито Хамлети, нито сѣ изградили черковы като св. Петъръ, нито сѣ изобразили послѣдній сѣдъ, нито сѣ измыслили телескопы и парны машины; нѣ намѣсто това, тии сѣ свръшили нѣчто по́добро и по́голѣмо: на тѣхны колѣнѣ сѣ порасли правдолюбиви и добродѣтелни мъжие и жены, които сѣ найславный накытъ на свѣта.

Лесно бы было да посочимъ за примѣръ толкова си дръжавници, войводы, пѣснопойцы и свирцы, които найхубавѣ-тѣ странѣ на благородный си характеръ прилѣпать на майчино - то си вляніе. Нѣ нека споманемъ божемъ думы-ты на славный Англичянинъ: „Всичко-то ми малко наслѣдіе отъ бащѣ ми е маленка-та ми снага, и нехубаво-то ми лице, което приличя на негово-то; а ако има да е оцѣнилъ свѣтъ-тѣ у мене нѣчто и что-то е по́драгоцѣнно отъ злато-то на цѣлый свѣтъ, то всичко-то е отъ майкѣ ми; сполай ѝ, зачто-то ми подари тя нѣчтичко отъ драгоцѣнный си духъ.“